

பேராளியின் குறுகிய வயதுகள்

கும்புலி மேஜர் குமுதன். அந்த நிகழ்வுகளில் இருந்து குமுதனின் நினைவுகளை பிரிக்க முடியாததாய் இருந்தது. இப்போதெல்லாம் அவனது கவாசம் அந்த நினைவுகளைத் தழுவிவதாகவே வந்துபோனது. அதே நினைவுகள் தான் குமுதனின் கண்களையும் நெஞ்சையும் நினைத்துக் கொண்டிருந்தன.

வேட்டையும் திட்டமிட்டதாக வளர்ந்திருக்கும் சிறு பறவைகளும் நிறைந்து பரந்த விரிந்த அந்தப் பிரதேசத்தின் நெஞ்சைக் கிழிப்பதைப்போல விநொசீசி நகரினை நோக்கி இராணுவம் முன்னேறிக்கொண்டிருந்தது.

பெரிய இராணுவ நகர்வை எதிர்த்து நெருக்குநேர் சமரிட்டுக் கொண்டிருந்த எமது தாக்குதல் அணியின் ஒரு பிளட்டுன் அணிக் தலைவனாக குமுதனும் தின்று சமரிட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

ஒவ்வொரு அங்குல நிறத்தையும் இராணுவ பாதங்கள் மிதிக்கின்றபோதும் அவனின் குள்ளேயே எரிந்த ஆவேச நெருப்பால் கண்ணிலும் குரலிலும் இடையிடையே பொறி பறந்தது.

உளப்பலத்தால் உழைத்தவன்

இதே தாக்குதல் அணியுடன் சற்று நாட்களுக்கு முன் அலம்பில் பகுதியில் தரையிறங்கிய சிறப்புப்படையினரை எதிர்த்துச் சண்டையிட்டு இராணுவம் நினைத்து வந்த இலக்கை எட்டவிடாது தடுத்ததில் பங்கெடுத்தவன் குமுதன்.

தாக்குதல் அணியின் பிளட்டுன் உதவி அணிக் தலைவராக தின்றாலும் சண்டை உக்கிரம் அடைந்து சென்றபோது ஒரு பகுதி முழுவதற்குமான கட்டளைகளை அவனே வழங்க வேண்டியிருந்தது.

அதிகப்பேர் விழுப்புண்பட்டு வீரச்சாவடைந்து போனமையாலும் அணியின் ஆட்டொகையில் பெரும் சரிவு ஏற்பட்டிருந்தது. அந்த இயக்கம் நிறைந்த குழுவிலும் இருக்கும் உறுப்பினர்களை ஒழுங்குபடுத்தி எதிரி முன்

- துளசிச்செல்வன் -

சேறாதவாறு மறிப்புப் போட்டு விட்டு காயக்காரரையும் வீரச்சாவடைந்தோரையும் பின்னுக்கு அனுப்பினான்.

இதுவரைக்கும் தன் தோள்பட்டையில், பாய்ந்திருக்கும் குண்டைப்பற்றியோ அல்லது அவனின் மேல்சட்டையையும் மீறிப் பாய்கின்ற குருதியைப் பற்றியோ கவனிக்கவில்லை. அவனது சிந்தனையும் செயல்களும் இராணுவத்தின் நோக்கத்தை எப்படியும் முறியடித்துவிட வேண்டுமே என்று துடித்துக்கொண்டிருந்தன.

அதுபோன்றதொரு துடிப்பு நெஞ்சில் கனன்றுகொண்டிருக்கவே சற்று சமீபமாக களத்திலும் அவன் கழன்றுகொண்டிருந்தான். "அண்ணை எங்கென்றிடு கிட்டவா டாங்கி வந்திட்ட" குமுதனுக்கு பக்கவாட்டாக இருந்த காவலரணில் இருந்தவன் நிலமையை குமுதனிற்குத் தெரியப்படுத்தினான்.

மரஞ்செடிகளைப் போல உருமாற்றம் செய்து நகர்ந்துகொண்டிருந்த கவசவாகனங்கள் சிறுபறவைகளை நெரித்து பெரிய புகைமண்டலங்களை உருவாக்கியபடி காவலரணிக்கு மிக அண்மையாக வந்துநின்றது. "அங்காலப் பக்கத்தால் டாங்கிகள் வந்து முட்டிட்டானாம். நீங்கள் அங்க போய் அதை மறியுங்கோ, கவனம் மறைப்பெடுத்துப்போங்கோ."

குமுதன் சொல்லி முடிக்கின்ற போது அவனது கட்டளைக்காவே காத்திருந்த இரண்டு டாங்கி எதிர்ப்பு வீரர்களின் கண்களிலும் வேகம் பிறப்பெடுத்தது. சண்டை எல்லா இடங்களிலும் பெரும் முழக்கமிட்டு தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது.

இரண்டு கவச எதிர்ப்புப் போராளிகளும் அந்த டாங்கிகளை தடுத்து நிறுத்துவதற்காக போராடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனாலும் எதிரியின் குட்டு வலு வினால் அந்தப் பிரதேசம் முழுவதும் வலைகளாக ரவைகள் பொழியப் பட்டுக்கொண்டிருந்தது. அந்த வலைப்பின்னலிற்குள்ளேயே இரண்டு கவச எதிர்ப்புப் போராளிகளும் சிக்கிக்கொண்டனர்.

குமுதன் இறுதியாகப் பார்த்து விடக்கொடுத்தனுப்பிய இரண்டு இளைய வீரர்களுமே வித்துடல்களைக்கட பார்க்கமுடியாதளவு உடல் சிதைந்துபோய் இருந்தார்கள்.

அந்த நிகழ்வைக் கண்டபின்னர் குமுதன்கண்கள் அதையே சொந்தமாகக் கொண்டன. கண்களால் கண்டு பறிந்துகொண்ட அந்த நிகழ்வுகளை எண்ணுகின்ற போதெல்லாம் நெஞ்சு பெரிதாக வலிக்கிறது.

மற்றவனின் துன்பத்தைக்கண்டு தாங்கிக்கொள்ளமுடியாத அவனிற்கு அவனது நெஞ்சில் ஆழமாக பதிந்த நிகழ்வுகள் ஆறாத தழும்புகளாய் இருந்தன.

அந்தப் பெருஞ்சமர் ஓய்ந்தபோதும் குமுதனின் மனம் ஓயவில்லை. தனியொரு நெஞ்சிற்குள் மட்டும் எத்தனையோ சமர் அரங்குகள் திறக்கப்பட்டன.

முடிவிலாது குமுறிக்கொண்டிருந்த குமுதனின் கண்களில் புதியதான வடிவம் ஒன்றின் வாசம் முளைவிட்டது. குமுதன் தனக்குள்ளேயே எரிந்துகொண்டிருக்கும் பெரிய இலட்சிய நெருப்பொடுதான் "கும்புலிகள்" அணியிற்குள் தன்னை இணைத்துக் கொண்டான்.

அங்கு அவனை எதிர்கொள்ளவிருந்த சவால்களோ ஏராளம்.

"இவியென்னன்று குமுதன் அந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடிக்கப்போகிறான். சாதாரண மனித வலுவடையவர்களே செய்ய சிரமப்படும் அந்த கும்புலிகள் அணிய்பயிற்சியை குமுதன் செய்து முடிப்பானா?"

ஆச்சரியத்தால் உயர்ந்த புகுவங்களை உயரவைத்தபடியே அதிசயிக்க வைத்தான்.

ஒருபோராளி தன்னைக் கும்புலி அணியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்போகிறான் என்றால் அவனைப் பற்றிய அடிப்படையான சில தகுதிகளைப் பரிசோதிப்பதுண்டு. அதுபோலவே குமுதனும் தன்னைக் கும்புலிகள் அணியில் சேர்த்துக்கொண்டபோது அவனைப்பற்றிய தகுதிகளும் பார்க்கப்பட்டது.

ஒருபோராளி கும்புலிகள் அணியில் தன்னை இணைத்துக்கொள்ள வேண்டுமாயின் அவர் இரண்டு வருடங்கள் இயக்கம் வழங்கிய பணிகளைச் சரிவரச் செய்து முடித்திருக்க வேண்டும்.

குமுதனைப் பொறுத்தவரை ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாக இயக்கம் வழங்கிய கடமைகளை இயக்கம் எதிர்பார்த்ததுபோல செய்து

கும்புலி மேஜர் குமுதன்

பெயர் : மயில்வாகனம் - இப்பராஜ்

முகவரி : யாழ்ப்பாணம்

கும்புலியாகுமுன் : ஆகாய கட்டவெளிப் பெருஞ்சமர், மின்னல் இராணுவ நடவடிக்கை முறியடிப்புத் தாக்குதல், ஓயாத அலைகள் 01 இல் அலம்பில் பகுதியில் தரையிறங்கிய விசேட அதிரடிப் படையினர் மீதான தாக்குதல். சத்ஜா 1,2 போன்ற இராணுவ நடவடிக்கைகளிற்கு எதிர் நடவடிக்கையிலும்.

கும்புலியாகிய பின் : தாண்டிக்குள இராணுவத்தளம் மீதான தாக்குதல், மணவான் பட்ட முறிப்பில் உலங்குவானூர்தி மீது மேற் கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்.

இவர் பெற்ற சிறப்புப் பயிற்சிகள் : 50 கலிபர் கனரக ஆயுதப் பயிற்சி, 203 பயிற்சி, மேய்ப்பாது காவலர் பயிற்சி, கும்புலி அணிக்கூரிய சிறப்புப் பயிற்சி.

முடித்தவன். எனவே அதில் அவனிற்கு தடையிருக்கவில்லை.

குறிக்கப்பட்ட நேரத்திற்குள் குறிக்க சில பயிற்சிகளை செய்துமுடிக்கும் உடற்ககுதி பெற்றவராக என்ற கோவில்கும் அவன் இதுவரை பெற்ற பயிற்சிகள் விடைபகர்ந்தன. குமுதன் இயக்கத்திற்கு வந்ததில் இருந்து எந்தப்பயிற்சியிலும் விட்டுக்கொடுத்ததில்லை. எப்படியான பயிற்சி என்றாலும் செய்துமுடிக்கக்கூடியவன். இதுவரை 50 கலிபர் பயிற்சி, சிறப்பு அதிரடிப் படையப் பயிற்சி போன்றன பெற்றிருக்கிறான். எனவே அதிலும் சிக்கல் இருக்கவில்லை. ஆனால் அடுத்துவந்த மருத்துவ பரிசோதனை தான் நிறையப்போகிற அதிர்ச்சி தருவதாக இருந்தது. இதுவரையும் தனக்குள்ளேயே மறைத்து வைத்திருந்த நோய் அப்போதுதான் வெளித்தெரிய வந்தது. ஆனால் இதுவரை எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் அவன் தன் நோயினை வெளிக்காட்டியதே இல்லை.

குமுதனிற்குள் இருக்கும் இதய நோயையும் தொய்வுநோயையும் மருத்துவப் பரிசோதனை மூலம் அறிந்துகொண்டபோது, அவனைக் கும்புலிகள் அணியில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கான அனுமதி மறுக்கப்பட்டது.

குமுதனோ விடுதலையாகும். ஒரேபடியாகத் தன்னைக் கும்புலிகள் அணியில் இணைத்துக்கொள்ளுமாறு வேண்டினான். "அண்ணை தேர்வுப் பயிற்சி வேரெக்கும் என் டாயும் விடுங்கோ, நான் அதில் என்னால் முடியுமென்று நிரூபிக்கக்காட்டுறேன்" என்று கெஞ்சலான குரலில் உறுதியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவனது இலட்சிய தாகம் முழுவதையும் தன்னுள் அணியே பரவவிட்டான்.

அவனின் உறுதிமொழியைத் தன்மை வினாக்கவில்லை. தேர்வுப் பயிற்சிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட (11 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

(10ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

உளப்பலத்தால்...

டது. அதில் குமுதனும் ஒருவனாக இருந்தான்.

தேர்வுப்பயிற்சி நிறைவுறுப்போது அனைத்துப் பயிற்சிகளிலும் சிறிது பெற்று தனது இலட்சியத்திற்கு நேயம் இடையூறு இல்லை என நினைத்தான்.

இப்படி தேசத்திற்காகத் தான் வரித்துக் கொண்ட கொள்கையில் உறுதியான குமுதன் தான் இப்போது ஆணையிறவுப்பெருந்தகத்தினுள் நுழைந்த கரும்புலிகள் அணியிற்கு தலைமைதாங்கி இலக்கை நெருங்கிக்கொண்டிருந்தான். இன்னும் சில விராடிகளைக் காலம் வேகமாக விழுங்கிக்கொள்ளுமாயின் அங்கே இருளாய், அமைதியாய் நிலைத்திருக்கும் சூழ்நிலை மாறி புதிய சமர்க்களம் உருவாகும்.

அந்த ஒரிகு கண நேரத்திற்காகவே காலமும், கரும்புலியணி வீரர்களின் கால்களும் முன்சோக்கி வேகமாக நிதானமுடன் நகர்ந்து கொண்டிருந்தன. நினைவுகள் மட்டும் பின்சோக்கி விரைவத் தொடங்கின.

கரும்புலிகள் பயிற்சி முடிய தாண்டிக்கும் சண்டைக்குச் சென்று, அங்கு விழுப்புண்டமையால் தாக்குதலில் பங்குபெற்றது பின்விற்கு வந்ததும் பின் விழுப்புண்ட குணமடைப மனவாள்பட்டமுறிப்புச் சண்டையிற்குச் சென்றது என்று எல்லா நிதம்களும் நினைவுகள் தம் பதிகத்த தொடங்கியது.

அதிலும் மனவாள்பட்டமுறிப்புத்தாக்குதல் வந்ததும் நினைவுகள் அதைவிட்டு நகரவேயில்லை.

எதிரி கைப்பற்றிவைத்திருக்கும் இராணுவ பிரதேசத்துக்குத் தான் அவர்களிற்கான இலக்கு. அதுவும் அடியுயர் பாதுகாப்பு வலயம் எனக் கருதி அங்கேயே அந்த உலங்குவானூர்தி தரை யிறங்கி ஏறியது. அந்த உலங்குவானூர்தியைத் தாக்கி அழிப்பதே தாக்குதல் அணியின் தோக்க மாகக்ருத்தது.

கொமான்டோப்பாணியில் சென்று இலக்கைத் தாக்குவது-அது சாத்தியப்பாவிட்டால் கரும்புலித்தாக்குதல் மூலமாகவு அந்த இலக்கை அழித்துவிடவேண்டும் எனப்பதற்காகவே கரும்புலிவீரர்கள் அந்தத் தாக்குதலுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டு இருந்தார்கள்.

அதுமே மிகவும் வித்தியாசமான இலக்கு. முன்நிட்டட்டமோ மாநிலப் பயிற்சியோ இல்லாது இலக்கைச் சென்றடைந்து அதைப்பார்த்து அங்கு நிரலும் கண்குமுறுகக்கேற்ப அணித் தலைவரே முடிவேடுத்துச் செய்துபடவேண்டும். அதனால் அந்தக் கரும்புலிகள் அணியிற்கு குமுதனே தலைமைதாங்கிச் சென்றிருந்தான்.

தலைவரிற்கு குமுதனின் வழிநடத்தவில் அதிக நம்பிக்கையிருத்தது. ஏனென்றால் குமுதன் மெய்ப்பாதுகாப்புப் பணியேற்று தலைவருடன் நெருங்கி நின்ற நாட்களில் எல்லாம் அவனது ஒவ்வொரு அசைவையும் தலைவர் நேரே கவனித்தார்.

(05ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சமரும்...

விளைவான சிறப்புத் தேர்ச்சி எம் இராணுவ மருத்துவர்களின் செயற்பாட்டில் வெளிப்பட்டது. இது எம் போரிடும் ஆற்றலின் பரிணாம வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அமைந்தது. உதாரணமாக வேலுப்புகைகூடல் இராணுவ மருத்துவர்களும் நகர ஆரம்பித்தனர். பல நாட்களாக எதிரியின் பிரதேசத்தினுள் தங்கி நிறுந்து வேலு எடுத்தல், சிறு-சிறு அதிர்ச்சியுடனும் பதுங்கித் தாக்குதல்களைச் செய்தது. இராணுவப் பொறுப்பதிகாரிகளைத் தேர்ந்து கொள்ளுதல் போன்ற உப சமர்ச் செயற்பாடுகளின் போது பல போராளிகளா காயமடைவர். இவர்களை உடனடியாக எழுது கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்திற்குக் கொண்டுமருத்துவதென்பது முயற்சி கொள்ளும். அவர்களின் உயிரைத் தக்க வைக்க வேண்டுமாயின் எதிரியின் தளங்களினுள் வைத்தே சிகிச்சைகள் மேற்கொள்ளல் வேண்டும். மேற்படி போராளிகளுக்கு வன மரங்களின் மறைவில் பாதுகாப்பின்மையிலும் பாதுகாப்பை உண்டாக்க வேண்டும். இப்பணிகளாக சிறு சந்திரசிகிச்சைக் கூட்டுமொன்றையே தம் தோள்களில் சுமத்தவண்ணம் காடுகளில் திரிவர் எம் இராணுவ மருத்துவர்கள். இவ்வாறு பணியில் ஈடுபட்டிருந்த வேளை, 10.11.97 அன்று மேஜர் சந்திரன் வீரச்சாலைத் தருவிக்கொண்டார்.

சமரும் மருத்துவமும் எனக் கருத்துக்களைப் பதிகையில் எம் மக்களின் மகத்தான பங்குபின்பைக் குறிப்பிடல் அவசியமாகின்றது. சமர்க்கள் விரிவடைந்த போதிலெல்லாம் இவர்களின் காலமறிந்து, தேவையறிந்து செய்த உதவிகள் ஞாலமறிந்தவை. சொற்களினால் ஏற்படுத்தப்படும் விரிப்பு வரையறையைத் தாண்டியவை பொருளாதாரத் தடை, மருத்துவ தடை, எனப்பல தடைகளின் பாதிப்பைத் தாண்டி தம்

அப்போது அவனிற்குள் இருக்கும் வழி நடத்தும் ஆற்றலை தலைவர் நன்கு அறிந்திருந்தார். எனவேதான் இத்தகர்த்தாக்குதல் அணியை அவன் தலைமையிலேயே அனுப்பவேண்டி இருந்தார். இலக்கை நோக்கி கரும்புலிகள் அணி நகர ஆரம்பித்த கொஞ்ச நேரத்திற்குள் எல்லாம் வானம் பிரித்து விட்டதைப்போல மழை வாரிப் பொழிந்துகொண்டிருந்தது.

உடையோடு சேர்ந்து நனைந்துபோயிருக்கும் உடலுக்குள்ளால் ஊசிபோல உள்நுழையும் குவீர் உடலின் ஒவ்வொரு கலத்தையும் நடுங்க வைத்தது.

தரையில் சாய்ந்துகொள்ளவோ, இருக்கவோ முடியாது. ஒரே சேறும் தன்னீரும் நிறைந்திருந்தன. பேணிகளிலும் பைகளிலும் அடைக்கப்பட்ட உணவுகளைத் தவிர வேறொரு குடாடல் உணவுகளைகளும் இல்லை. இவ்வாறு சிக்கல்திறைந்த சூழலில் தான் குமுதனிற்குள் மறைந்திருந்த அந்த நேயம் வெளியே வரத் தொடங்கியது.

குமுதனால் ஒரு முச்சைக்கூட ரிரமம் இன்றி விட முடியவில்லை. ஒவ்வொரு முச்சையும் உடையோடு வெளிவிடுவதற்கு ஒரு போராட்டமே நடத்தவேண்டியிருந்தது. குத்திப்படுத்தான். குனிந்து நின்றுான். கைகளைத் தலைக்கு மேல் உயர்த்தினான். இப்படி ஒவ்வொரு முச்சுக்கும் ரிரமப்பட்டுமும் தனக்கு இந்த நேயம் வந்த நேயம் யாருக்கும் தெரிந்துவிடக்கூடாது என்று பெரும் ரிரமத்தின் மத்தியிலும் அதைத் தனக்குள்ளேயே மறைக்கமுயன்றான்.

இந்த நேரத்தில் தன்னைப்பற்றியோ தனது வருத்தத்தைப் பற்றியோ சிந்திப்பவனாக இல்லை. அவனது நெஞ்சிற்குள் கதைத்ததெல்லாம் அந்த இலக்கை எப்படியும் அழித்துவிட வேண்டும் என்பதே.

இத்தகை ரிரமங்களையும் பொருட்படுத்தாது இலக்கை அழித்துவிடவேண்டும் என்பதை மட்டுமே சமரும் அந்த இலக்கை அழித்துவிட்டு வரும்வரையும் தனது நோயினைப்பற்றி யாருடனும் கதைக்கவேயில்லை. பின் மேல்வ மேல்வ கதை தெரியவந்தபோது அவனது உறுதியும் தாயப்பற்றும் பளிச்சென்று வெளித்தெரிந்தது.

ஆணையிறவு தளத்திற்குள் தாக்குதல் ஆரம்பிக்கும் நேரம்வரை காத்திருந்த கரும்புலிகளை அதற்கான நேரம் அண்மிக்கக் குமுதனின் கட்டளையோடு தாக்குதல் ஆரம்பமானது.

இடியும் மின்னும் தரையில் இருந்து பிறப்பெடுப்பதைப்போல சத்தமும் தீச்சொல்கையும் மண்ணில் எல்லா முனைகளிலும் இருந்தும் எழுந்தது.

அமைதியும் இருதும் கருக்கலைய ஆணையிறவுப்படைத்தனத்தின் மையத்தளம் புதிய சமரங்காய் கருவுற்றிருந்தது.

கண்ணிற்குத் தெரியும் கறுப்பு உருவங்கள் எல்லாம் தங்கா எதிரிகள் என்று இருட்டில் எல்லா இடங்களிலும் இராணுவம் சுட்டுக் கொண்டிருந்தது.

தாக்குதல் ஆரம்பித்த சில கணங்களுக்குள் கரும்புலிகளா அணி அவர்களிற்கு வழங்கப்பட்ட இலக்குகளை அழித்துவிட்டு நிட்டத்தின்படி பின்வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்த வேளையில் தான் குமுதன் விழுப்புண்ட அடைகிறான். அவன் விழுப்புண்ட அடைத்தாலும் நிதானத்தை இன்னும் இழந்துவிடவில்லை. கனதிவமைகளுக்கு ஏற்றுப்போல் கட்டளைகளை வழங்கிக்கொண்டிருந்தான்.

இப்போதெல்லாம் குமுதன் இன்னும் ஒரு தோழனின் கைத்தாங்கலிலேயே பின்விற்கு நகர்ந்துகொண்டிருந்தான். சிறிது நேரத்தின் குமுதனைக் கைத்தாங்கலாகத் தூக்கி வந்த தோழனும் விழுப்புண்ட அடைந்துவிடுகிறான்.

குமுதனிற்குத் தெரியும் இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் நினைவிழந்துவிடப்போகிறேன் என்று. இறுதியாய் எழிநின்ற ஒவ்வொரு கணத்திலும் தனது சிறு அசைவைக்கூட தேசத்திற்கு பயனுள்ளதாகச் செய்துவிட வேண்டுமெனத் துடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

இறுதியாக அவனை பிரிந்துவிட்டதடிக்கும் முச்சுக்காற்றையும் நினைவுகளையும் தக்க வைத்துப்பு அவனிற்கான ஒவ்வொரு பணியையும் செய்துமுடித்தான்.

அணிகள் அனைத்தையும் பின்வாங்குவதற்கென்ற ஒருங்குணைச் செய்துவிட்டு விழுப்புண்டமும் பின்விற்கு குமுதனையும் தூக்கிச் செல்வதற்காக நின்ற தோழனைப் பார்த்தான். "மச்சான் இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தின் தான் சாதிக்கார இடங்கப்போறான். நீ கட்டாயம் வெளியிலப்போய், இஞ்சு நடத்தை சோல் வேண்டும். எத்தனை இலக்கை அழிச்சனாங்கா, இன்னும் எத்தனை இலக்கு இருக்கு தெண்டு சொல்லு. அது இன்னொரு சண்டைக்கு உதவும்."

அடுத்த சில மணித்துளிகளில் தனது சாலைத் தானே தீர்மானிக்கப்போகும் அந்த வீரச்சொல்லிய சேதி இது. எப்படி அவனால் ருடித்தது. எதிரிகளின் இடைவிடாத தாக்குதலுக்கு மத்தியிலும் தன் களமாயிய தோழர்களை இழந்துவிட்ட நிலையிலும் ஏற்கனவே பலவீனமான அவனது உடல் விழுப்புண்ட அடைந்த வேதனையால் சோர்ந்துவிட்ட போதும் எதைப்பற்றியும் சிந்திக்காது அந்த இறுதிக்கணத்திலும் தனது அணியைப் பற்றியும், தனக்கு வழங்கப்பட்ட கடமைகளைப் பற்றியும் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் அவன்.

இதுவரை காலமும் இயக்க வாழ்வில் ஒவ்வொரு மணித்துளியையும் எவ்வளவு பயனுடையதாக செலவு செய்திருப்பான் என்பதை எடுத்துக்காட்டியது. எவ்வளவு தூரம் எழுது தாயகத்தில் பற்றுவைத்து உழைத்திருப்பான். குமுதன் கூறுமணுப்பிய சேதிகளைச் சொல்வி விடவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்திற்காகவே முகாமவிட்டு பல ரிரமங்களையும் பொருட்படுத்தாது வெளியேறி தோழன், குமுதன் சொல்லி விட்ட சேதிகளைச் சொல்லியபோது குமுதன் காவியமாகிவிட்டான்.

அவன் சொல்லிவிட்ட சேதிகளை இன்னுமொரு தாக்குதலுக்கு பக்கமொரு அமைந்து விட்டது என்று எண்ணுகிறபோதெல்லாம் அந்த இணைய வீரனின் முகமே கண்களுக்குள் தெரியும்.

அவன் என்றைக்கும் வாழுகின்ற வரலாறு.

போராளிகளுக்குக் காரணமாக இருந்ததானம் செய்தனர். மேலும் பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காகக் காயமடைந்தவர்களை விரைவாக இடம்மாற்ற உதவுதல், அடிக்கலை உணவுகளைப் பதமறித்து செய்து தருதல், இரகசிய பாதுகாப்பு பிற்கு ஒத்துழைத்தல், சொந்த பந்தங்களைத் துறந்தவர்களா விழுப்புண்ட வேதனைகளில் துடிக்கையில் தாதியாய்ப் பராமரித்து, தாயாய்ப் பாசமழை பொழிந்து அவர்தம் வேதனைகளைக் குறைக்க உதவியமை எனப் பட்டியல் விரிக்கலாம். இத்தகைகளும் மேலால் இவர்தம் சொந்தப் பாதுகாப்பை கவனத்திற்கொள்ளாமல் எமை மெய்சிவிரிக்க வைத்தது. வாகனச்சாரதிகளாக வந்தவர்கள் எறிக்கலை மழை யினால், வான் தாக்குதலுக்கிடையேயும் தம் வாகனங்களை வாயவமாகச் செலுத்தியமை எமக்கு இன்ப அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. இவ்வாறான சத்தர்ப்பங்களில் சிவர் தங்கள் உயிரை சமர்த்தேவைக்கு அப்பணித்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

10.06.98 கால கதந்திரபு ரிரமம் வழமையப்போலவே கறுகறுப்பாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. திடீரென வாய்ப்புப்ப ஆக்கிரமித்த சிபிர் குண்டு வீச்சு விமானங்கள் ஒன்றுக்கு ஒன்று துவம்சம் செய்கின்றன. ஆணையிறவு இராணுவ முகாமில் இருந்து ஏவப்பட்ட ஆடலறியை துணையாகச் சேர்த்து கொள்கின்றன. விழைவு பல பொதுமக்கள் உடல்கள் சின்னாபின்னமாகச் சிதம்பிக் கிடக்கின்றன. இன்னும் பலர் படுகாயமடைந்து ஒன்றிரும் எழுப்புலின்றனர். தாக்குதல் சிறிது ஒய்த்தவுடன் மீட்புப்பணியில் பொதுமக்களும், போராளிகளும் ஈடுபடுகையில் மீண்டும் அக் ரிரமம் வான், எறிக்கலைத் தாக்குதல்களினுள் சிக்கிக் கொள்கின்றது. வானையும், மண்ணையும் புகமடைந்தலும் இணைத்திருக்க அதனுட மீட்கப்பட்டவர்கள் புதைக்கப்பட்டிருப்பது பொது மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்ற

னர். பெருமளவில் மக்கள் காயமடைந்திருந்தனர். எவ்வொருக்கும் சிகிச்சையளிக்க போதிய வசதி அம்மருத்துவமனையில் இருக்கவில்லை. அதனால் அவர்களில் பலர் இடத்தைப்புகையில் சத்திரசிகிச்சைக் கூடல்களுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றனர். அவசர அவசரமாக உயிர் காத்தலுக்கான சிகிச்சையளிக்கப்படுகின்றது.

இவ்வாறு எதிரி பெருமெடுப்பில் எம்மக்கள் மீது திடீரெனத் தாக்குதல் தொடக்கும் போது பெரும் எண்ணிக்கையில் மக்களா காயமடைவர். மேலும் விரைவான உறுதியான வெற்றிகள் வேண்டி இராணுவ விஞ்ஞானத்தினு இதுவரை இணையாத பலமுறைகளில் எதிரியீது தாக்குதல் தொடக்கும் போது ஒருசில மணிவினும் பலதர போராளிகளால் பலவகைக் காயங்களிற்குள்ளாவர். இதன் பொழுது இவர்களிற்கும் உயிரகாத்தலுக்கு ஒன்றுரிமை கொடுத்து சிகிச்சையளிக்க வேண்டிய நிற்ப்பந்தம் ஏற்படுகின்றது. எங்கெங்கு மருத்துவ மன்றம் ஏகனைய வளங்க்கும் மட்டிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் ஒவ்வொருவருக்கும் நீண்ட கால நோக்கில் பூ, நெ திற்பித் தரக்கூடிய வகையில் சிகிச்சை செய்யமுடியவில்லை. இதனால் பொருத்தும் எழுப்புகளில் ஒழுங்கின்மை, அறுத்த நரம்புகள் சரிய முறையில் பொருத்தப்படாமல், முகம் போன்ற பகுதிகளில் அவலட்சணம் தரும் தோற்றங்கள் காணப்படுதல் போன்ற பாதிப்புகள் பலரில் தொடர்கின்றன. இவ்வாறான பாதிப்புகளின் தாக்கத்தைக் குறைப்பதற்கு துறைசார் நிபுணத்துவ உதவி தேவைப்படுகின்றது. மேற்படி செய்தியைப் போர்ச் சிறுவகை கமக்கும் மக்கள் சார்பில் உலகெங்கும் பரந்து வாழும் எம்மியிய உறவுகளின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர இவ்வோ முனைகின்றது.